

in hoc monasterio. Et peccit eam foras. Ipa
 vero nulli vnquam confessa est misterium suum. sed
 abiens iactauit se ante fores monasterij. et
 iacebat super terram in penia affligens se tanquam
 si ipsa peccasset. et ingredientibus fratribus pos-
 tulabat ut vna buccella panis ei daretur.
 Hoc faciens per quatuor annos. non recessit
 de foribus monasterij. **P**andocis vero fi-
 lia peperit filium masculinum. et ablactauit eum. et
 adduxit eum mater puella secum. et posuit eum
 ibi ante monasterium et dicebat ei. Ecce frater
 marine quomodo nosti nutrum filium tuum. Et reliquit
 eum ibi et abiit. Sancta virgo marina susci-
 piens eum tanquam proprium filium. de ipsa buc-
 cella panis quam accipiebat ab introentibus
 monasterium: nutrebat filium alienum. Factum
 est autem hoc per duos alios annos. Postmo-
 dum vero videtes fratres misericordia propun-
 cti: ingressi ad abbatem rogare cepunt ut eum
 reciperet in monasterium dicentes. Abba in-
 dulge. et suscipe fratrem marinum. Ecce qui quibus
 annis sunt quod in penia ante ianuam monasterij
 iacet. et non recessit vnquam hinc. Suscipe eum
 in penia sicut precepit dominus noster iesus christus
 Uir autem coegerunt eum. et iussit ingredi et ro-
 cauit eam ad se et ait. Pater tuus fuit vir
 sanctus quod tu nosti. et puulum introduxit
 te in hoc sanctum monasterium. et non est opa-
 tus aliquid mali quod tu cogitasti et fecisti.
 nec aliquis in hoc sancto monasterio. Nunc
 autem ingressus es tu cum filio tuo quem de adul-
 terio habes. unde oportet te multum penitere
 Grande enim peccatum fecisti. et hoc tibi iubeo
 ut omnes inmundicias monasterij tu solus
 facias. et aquam ad necessaria purganda tu
 portes. et calcariu omnibus per singulos dies
 tu perficias et omnibus seruias. In hoc enim ha-
 bebis gratiam meam. Sancta virgo libentissi-
 mo animo hoc suscipiens omne opus quod ei
 iussum fuerat perficiebat. **C**ontigit autem eam
 intra paucos dies dormire in domino. euntes
 autem fratres nunciauerunt abbati dicentes.
 Frater marinus defunctus est. dicit eis ab-
 bas. Videte fratres quale peccatum fuit: quod
 nec penitentiam meruit implere. Sed tamen ite-
 et lauate eum. et sepelite longe a monasterio.
 Euntes autem dum lauarent eam cognouerunt quod
 mulier esset. Ceperunt omnes emittere voces.

et prudentes se clamabant. quod talis conuersa-
 tio et patientia sancta inuenta est in ea. cuius
 misterium nullus agnouit cum sic ab eis affli-
 cta fuisset. et venientes cum lacrimis dicit ab-
 bati. Abba veni. et vide fratres marinum. dicit
 eis. Quid est hoc fratres. dicit ei iterum
 Veni et vide mirabilia dei. et quid de te ag-
 gas. Ille territus preterit et venit usque ad cor-
 pus. et leuantes pallium vnde cooperta erat: et
 vidit quod mulier esset. Et mox cecidit et caput
 suum percutiebat in terra. et vociferabatur
 dicens. Coniuro te per dominum nostrum iesum christum
 ne me perdemnes a conspectu dei. eo quod afflixerim
 te. quod ignorans feci. Tu domina non dixisti
 misterium tuum. et ego non cognoui in vita
 te sanctam conuersatorem tuam. Si enim cognouis-
 sem te nunquam afflixissem. Et iussit sanctum cor-
 pus eius intra monasterium in oratorio repo-
 ni. **E**cadem autem die puella illa cuius filius
 erat arrepta a demonio venit ad monasterium
 et confitebatur crimen quod admiserat. et de quo vi-
 ro concepisset. et septima die repausatis est
 in domino. ibi intra oratorium liberata est a de-
 monio. Audientes autem qui erant in ipso em-
 porio et vicina monasteria mirabilia que facta
 fuerant. accipientes cruces et cereos cum hym-
 nis et canticis et psalmodia benedicentes deum
 venerunt in eodem monasterio. et ingressi ora-
 torium ubi corpus eius quiescebat benedixit
 deum. ubi usque modo deus orationibus sancte
 virginis multa facit mirabilia ad laudem et
 gloriam nominis domini. qui cum eterno patre et spiritu
 sancto vivit et regnat in secula seculorum. Amen
Explicit vita beatissime Marine virginis

Incipit prologus in vitam sancte Eustrosine virginis. et primo de interpretatione nominis eius.

Eustrosina dicitur quasi effra et sy-
 na. Effra dicitur videns vel fructi-
 fera vel fertilis. Syna dicitur mensu-
 ra vel mandatum vel rubus. Ipa enim fuit
 videns in contemplatione. fructifera et fertilis
 in bonorum operatione. mensura in temporalium
 necessitatum perceptione. mandatum scilicet ser-
 uans in obedientie obseruatione. rubus in
 castitatis germinatione. **Uel dicitur Eustrosina**

quali Eufrosia. Eufrosia autē est herba medicinalis: et valet p̄tra caliginē oculorum. Sic eufrosina v̄bis vita et exēplo docēdo illuminat oculos cordis nostri. Sc̄dm̄ nomen eius est smaragdus. Smaragd⁹ autē est lapis nobilis et viridis p̄spicuis. ⁊ in frigidis regiōib⁹ inuenit̄. Viriditas significat eufrosine virginitatē. p̄spicuitas vite animositatē. regio frigida p̄tra libidinis incētium castitatē. Sic lapis flores marcidos ad recentiam pristinā reducit. et recentē p̄seruat. Sic eufrosina virgo vnica marcidos peccatores orōibus suis pristinae gr̄e restituit. et bonos ac deuotos hoies in gratia pristina cōseruat.

Finit plogus sine interpretatio nis eius.

Quā diligenter notandū q̄ in ista hystoria sequenti habet̄ de Paphūcio layco tādem effecto monacho patre b̄te Eufrosine Sed supra. xv. f. ⁊ infra i hystoria sancti onustij. lxxviii. habet̄ de Paphuncio anachorita.

Incipit vita sancte Eufrosine virginis

Huit vir in alexandria nomine Paphuncius honorabilis oib⁹ ⁊ custodiens mādata dei. Sic accepit p̄iugē dignā generis sui. et ip̄a honest⁹ moribus plena: sed sterilis nō pariebat. Vir autē eius nimis fluctuabat. eo q̄ nō haberet filiū cui omnes facultates suas relinq̄ret. ut post obitū suū bene et p̄gruenter suā substantiā gubernaret. Cōiunx̄ dō indigentibus nō cessabat ministrare. nocte ⁊ die ecclesijs dei adherēs. et obsecratōib⁹ orās ⁊ petēs a deo dari sibi filiū. maxime vidēs suū vitū nimis fluctuantē. Multā etiā pecuniā erogans paupibus et oratoribus p̄ficebat impleri d̄sideriū suū. Similiter autem et vir eius circūiens querebat inuenire aliquē hominū dignū deo qui posset p̄cibus suis effectū desiderij eius perficere. et ita ambulauit ad quōdam monasteriū. quia eiusdem monasterij pater magnus ap̄d deū esse dicebat̄. Illicq̄ ingressus ⁊ multā p̄-

cuniā offerēs. multā etiā ab abbate fiducia ⁊ ab vniuersis fratribus consecutus est. Post multū vero tempus indicauit abbati causam desiderij sui. Qui compatiēs illi postulauit a domino dari illi fructum ventris. Et amborū oratōes exaudiens. deus largit⁹ est illi filiam vnā. Videns autē paphūci⁹ abbatis cōuersatōem nunq̄ a monasterio recedebat. vnde coniugē suam introduxit: vt benediceret̄ ab abbate ⁊ a fratrib⁹. Tollentes autem infantulā a lacte: et facta annorum septē baptisata est. imposuerūtq̄ illi nomen Eufrosina. Gaudebāt autē super illam parentes eius. q̄ erat accepta deo et pulchra facie. **F**acta igitur annorū duodecim mater eius migravit ex hoc seculo. Remansit autē pater eius erudiens eaz l̄ris ⁊ lectōnibus: ceterāq̄ huius mundi sapientia. Puella vero tantā excipiebat disciplinam: ut miraret̄ pater illius prudentiam. Opinio autē eius peragravit rotā ciuitatē et de sapientia eius ⁊ doctrina. et quia nimis pulchra erat et composita vultu et animo. Multis autē decertantibus cum patre eius de ea ad finem puenire non poterant: sed ip̄e pater tantū dixit. domini volūtas fiat. Unus autem exasperans omnes in honore et diuitijs accersit patrem eius et postulauit ab eo dari filiā ei⁹ filio suo in matrimonium. Et cōcedens fieri: cōsueit desponsauit eam illi. **P**ost nō multū vero tempus accipiens eā Paphūcius dum esset annorū decem et octo abiit in monasterium cū ea in quo cōsueuerat venire. Multāq̄ iterū pecuniā largitus est ad necessaria fratru. Dixitq̄ abbati. Fructū orationū tuarū adduxi tibi ut ores p̄ ea. quia iam ad nuptias eam tradere volo. Iussit autē abbas introduci eaz in xenodochiū monasteriū. et locutus est cū ea. benedicensq̄ exhortatus est eā de castitate et patientia timoris dei. Faciens autē ibi tres dies: autē quoti die ponebat ad psalmos. ⁊ videns singulorum cōuersatōnem ⁊ spiritale p̄positū mirabatur eorum vitam dicēs. Beati sunt viri isti: qui et in hoc seculo filios sunt angelis. ⁊ post hoc vitam eternā cōsequunt̄. **E**t cepit cor eius sollicitans esse in zelo timoris dei.

Post tres autem dies dixit Paphuncius ad abbatē. Veni pater ut salutes te ancilla tua et ora pro ea quia ambulare volumus in civitate. Cuius venisset abbas piecit se ad pedes eius dicens. Obsecro pater ora pro me. ut lucret deus animam meam. Et tēditque manum. et benedixit eam dicens. Deus qui cognoscis hominē antequam nascatur tu isti ancille curam habere dignare ut mereat portionem et consortiū in regno celorum. Et commendantes se seni abierunt in civitatē. Pater vero illius si aliquādo inueniebat monachū aliquē adducebat in domū suam. petēs ut oraret pro ea. Una autem die annuversaria qua ordinatus est abbas unū ex fratribus misit ad paphuncium ut inuitaret eū ad solēnitatem abbatis. Qui abiens in domū eius requisivit eū. Pueri autē dixerunt. percessit. Audiens autē Eufrosina et aduocans illū fratrem cepit interrogare eum. Dic mihi frater pro charitate. quātu fratres es in monasterio. At ille frater dixit. trecenti et quinquaginta duo. Dicit ei puella. Qui voluerit illuc venire ad conuersationē vestra sanctā suscipiet ne illum abbas vester. Respondit ei. Etiam cum gaudio magno suscipit illum maxime propter vocem dñi qua dicit. Qui venit ad me non eiciat eum foras. Dicit ei Eufrosina. Omnes ne in vna ecclesia psallitis et equaliter ieiunatis. Dicit ei monachus ille. Cōmuniter quidē psallimus. vnusquisque vero ieiunat quomodo vult aut quantum valet ut non fiat conuersatio cōtumar voluntatis. sed proprii arbitrii spontanea volūtate. Omne ergo psalutās monachorum conuersationem: dixit ad monachum. Volebam abire et puenire ad huius inenarrabilis vite normitatē. sed timeo in obediēs eē p̄ti meo. quia pro vana et caduca huius seculi substantia cupit me tradere viro. Dicit ei monachus. Soror non permittas ut polluat homo corpus tuum. et ut tradat talem pulcritudinē pati opprobrium. sed de sp̄sa te christo qui tibi potest pro omnibus istis transeuntibus dare regna celorum. et cum angelis cōsortium. Deculte autē exiens vade in monasteriū mutato habitu seculari. indutaque veste monachica ut possis

evadere. Que cum audisset placuit ei et dixit. Et quis me habet tondere. Volebat eū a laico tondi. quia non seruat fidem. Dicit ei monachus. Ecce pater tuus veniet mecum ad monasteriū. et faciet ibi tres dies aut quattuor. Tu autē adduc vnū de monachis et quod voles occurret tibi cum gaudio magno. Decet his filia illo dicente ad Eufrosinam: venit paphuncius. et vidēs monachum interrogauit eum dicens. Quid ad nos fastidiū lumpsisti domine. Et dixit ad eum. Annuersarius dies est monasterij. misitque abbas ut venias et accipias benedictionem. Gamsus autē Paphunci pater Eufrosine. et ingressus cum monacho in nauiculā abierunt in monasteriū. Cuius autē ibi esset milit Eufrosina unū fidelissimum seruulū dicens. vade in monasterium Theodosij. ingressusque ecclesiā monachū quem ibi inueneris adduc tecum. Misericordia autem dei ecce quidam monachus veniebat de monasterio. vendens que secum habebat. Et vidēs eum puer rogauit ut veniret ad eufrosinam. Qui cum venisset. videns eum puella salutauit eum dicens. Ora pro me pater. et orans benedixit eam et sedit. Dixit autē ei Eufrosina. Domine mi. Ego habeo patrem christianum et seruū dei. diuitiarum possessorem substantiosum nimis habuitque uxorem ex qua me genuit que tran- siuit de hac vita. vult autē pater meus pro omnibus rebus suis tradere me seculo huic in quo et ego nolo inquinari in eo. et quid faciā penitus ignoro. Totam enim noctem sine somno pertrāsui. postulans deum ut ostenderet misere anime mee misericordiam suam. Et manefacto placuit mihi mittere in ecclesiam et adducere unū ex fratribus ut ab ipso audirez verbum dei. et quid facere debeam. Postulo autē te pater pro mercede anime tue. sciēs quia a deo missus es doce me que dei sunt. Dicit ei senex ille. Dominus dicit. si quis non abrenūciauerit patrem et matrem et filios insuper et animam propriā non potest meus esse discipulus. Et quid tibi possim plus dicere his ignoro. tamen si potes ferre temptamenta carnis relinque omnia et fuge. facultates ei patris tui multos

Folium

inueniēt heredes. **E**cce tatecia ⁊ Ierocho-
mia. xenodochia monasteria: vidue pupil-
li: infirmi. captiui. si voluerit et placuerit pa-
tri tuo. **H**is relinquat. tu autē sola ne per-
das animā tuam. **D**icit ei puella. **C**onfido
in deum et in oratōibus tuis. quia ad labo-
randū habeo. p̄ anima mea deo auxiliante.
Dicit ei senex. **T**alia desideria a firma-
te non declinent. scit enim tēpus peniten-
tiaz agere. **D**icit ei eufrosina. **E**t ideo te fa-
tigavi ut impleas desiderii meum. **E**t fa-
cta oratōe benedicas me et abscondas comā
capitis mei. **E**t surgens senex facta oratōe
abscondit comā capitis eius. et induit eaz tu-
nica scematis et orans p̄ ea dixit. **D**eus q̄
liberavit omnes sanctos suos ip̄e te custo-
diat ab omni malo. **E**t hec dicens senex di-
scessit ab ea gaudens et glorificans deum.

Eufrosina autem cogitans in se-
metipsa dixit. **S**i ambulauero in monaste-
rium puellarū pater meus requirēs inue-
niet me. et violenter trahet me inde p̄pter
sponsum meum. **P**roinde pergam ad mo-
nasteriū virozū vbi nullus suspicet me es-
se. **E**t hec dicēs proiecit vestem muliebzē
⁊ induit virilē. **E**t sero exiit de domo sua
accipiens secum quingentos solidos. et ab-
scondit se in quodam loco per totā noctez.
Mane autem facta venit pater eius in ci-
uitatem. volente autē deo statim in ecclesi-
am ambulauit. **E**ufrosina igitur puenit ad
monasteriū illud vbi pater eius notissim⁹
erat. et nunciauit abbati per ostiariū dicēs
Eunuchus quidam de palacio veniens an-
te ostium stat cupiens loqui tecū. **E**gressus
autē abbas piccit se in terram: et facta ora-
tione sederunt. **D**icit ei senex. **Q**uid est q̄
venisti fili. **D**icit ei Eufrosina. **E**go quidē
de palacio fui eunuchus. et desiderium sp̄
habui conuersatōnem agere monachorum
et ciuitas nostra non valde hoc habet studi-
um cōuersatōnis. **N**otum autē factū ē mi-
hi de bona vestra cōuersatōne. et cupio ha-
bitare vobiscum si placuerit vobis. **H**abeo
enim possidēs multas. ⁊ si dederit mihi
deus requiem adducam eas huc. **D**icit ei
senex. **B**eneuenisti fili. ecce monasterium.
si tibi placet habita nobiscum. **D**icit ei ab-

bas. **Q**uod est nomē tuum. **D**icit ei. **S**ma-
ragdus. **D**icit ei senex. **I**uuenis es. nō po-
tes solus sedere. opus est tibi habere magis-
trum vt doceat te regulam et conuersatio-
nem monachozū. **D**icit abbati. **S**icuti iu-
bes domine mi pater sic faciam. et protulit
quingentos solidos. deditq; in manu abba-
tis dicens. **A**ccipe pater interim istos si vi-
dero quia possum sufferere hic. **V**eniant ⁊ il-
la reliqua. **C**locauit autē abbas vnū fratē
Agapitum nomine virū sanctū et compas-
sibilem. et tradidit in manu eius **S**marag-
dum. et dicit ei. **E**cce modo hic erit filius
tuus et discipulus: talem eū consigna vt ex-
uperet magistrū. **E**t flexis genibus facta
oratōne consignauit eum. **E**t respondētes
omnes dixerunt **A**men. **S**uscepit eū aga-
pitus in cellā suā. **E**t quia habebat vul-
tum decorū **S**maragdus: dum veniebat ī
ecclesiam ad deprecandū dominū. multos
illozū dyabolus excitabat aduersus decorē
vultus eius p̄ malas cogitatōes. ita ut om-
nes molesti essent abbati qui talem pulchri-
tudinem duxisset in monasteriū. **H**ec audi-
ens abbas vocauit **S**maragdū et dixit ei.
Fili pulchra est facies tua. timeo ne sit tui-
na infirmis fratribus. **P**laceat nobis vt
sedeas solus in cella tua. et ibi cōuenit tibi
manducare et psallere. et non inde te egres-
surum alicubi. **E**t precepit **A**gapito vt pre-
pararet cellam solitariā vt in ea solus ve-
ret **S**maragdus. **F**ecit autē **A**gapitus om-
nia que a patre monasterij fuerant impera-
ta. et introduxit **S**maragdū in cellā solita-
riam. et erat ibi oratōibus vacans: ieiuni-
is et vigilijs nocte ac die operam dabat. ser-
uiens domino in simplicitate cordis. ita ut
miraretur p̄dictus frater qui eum suscep-
erat. et omnibus fratribus intulit eius con-
stantiam. et omnes collaudabant deū qui
in infirma etate talia operabatur. **P**a-
phuncius autem pater eius cum reuersus
fuisset de monasterio ad domū propriā se-
stinās ingressus est cubiculum: in quo filia
eius manere solita erat. **E**t non inuēta tris-
tis tremensq; effectus cepit exquirere an-
xius seruos et ancillas quid de **E**ufrosina
filia eius actum esset. **Q**ueris autem dicē

tibus. quia nocte vidimus eam. mane autem facto non comparuit. putauimus enim quod pater illius qui eam desponsauit venisset et tulisset eam. **V**isit ergo seruos suos ad domum illius: et non inuenerunt eam. **A**udiens autem sponsus et pater contristati sunt valde. **E**t venientes ad **P**aphuncium inuenerunt illum vehementer afflictum iacentem in terra. et dixerunt ei. **F**orsitan aliquis seduxit eam et fugit cum illa. **S**tatimque serui cum equis per totam alexandriam et egiptum missi sunt. **E**rant autem ibi et natiues intrantesque in eas requirebant per viam. et scrutantes monasteria puellarum heremum: speluncas. per domosque amicorum et vicinorum et nusquam repertam lugebant eam quali mortuam. **S**ocer nulum. sponsus spem suam flebat. pater lugebat filiam dicens. **D**eum deum filia dulcissima. deum me lumen oculorum meorum. consolatio vite mee. **Q**uis meam inuasit facultatem. **Q**uis meam possessionem sparsit. **Q**uis meam venam exiccavit. **Q**uis lucernam meam extinxit. **Q**uis meam spem fraudauit. **Q**uis pulchritudinem filie mee violauit. **Q**uis putas lupus agnam meam dissipauit. **Q**ualis locus talem vultum tetigit. **Q**uale pelagus captiuam ducit illam imperiale facies. **I**lla generositatis constitutio. illa male habentium consolatrix. illa laborantium requies. gementium portus erat. **T**erra ne cesses sanguinem meum donec videam quid **E**ustrosine filie mee contigerit. **H**ec et hijs similia **P**aphuncio prosequente eleuauerunt omnes qui aderant voces: et flebant ita ut omnis ciuitas lamentaretur eam. **N**on sufferens autem **P**aphuncius. nec inueniens consolationem perrexit ad memoratum senem de quo supradiximus: et procidit ad pedes eius dicens. **P**eto ne cesses orare ut inueniatur labor orationum tuarum. **N**escio enim quid acciderit **E**ustrosine filie mee. **A**udiens autem venerabilis pater contristatus est valde. et iussit adesse omnes fratres. et dixit eis. **O**stendite charitatem fratres. et postulate a domino ut dignetur vobis ostendere quid factum sit de filia amici nostri **P**aphuncij. **E**t ieiunantibus omni-

bus et orantibus in tota hebdomada nihil eis reuelatum est de **E**ustrosina: sicut solebat quando aliunde rogabant dominum. **O**ratio enim **E**ustrosine erat ad dominum die noctumque ne manifestam eam faceret in vita sua. **C**um autem nec seni nec alicui fratrum reuelatum esset cepit abbas consolari eum dicens. **F**ili noli deficere a disciplina domini quia quem diligit deus corripit. **E**t hoc scias. quia sine voluntate domini nec vnus passerum cadet in terram. quanto magis filie tue absque illius nutu nihil profuit. **S**cio enim quia bonam partem elegit sibi. propterea nobis nihil de ea reuelatum est. **S**i enim quod absit in malis operibus incidisset nunquam desperisset deus tantum fratrum laborem. habeo fiduciam in domino. quia in hac vita ostendet tibi dominus eam. **A**udiens hoc **P**aphuncius recepit consolationem: et osculans senem et omnes fratres remeavit ad sua. gratias agens deo et orans quotidie bonis operibus et elemosinis intentus erat. **D**Post aliquantos vero dies visitabat monasterium. commendans se orationibus fratrum. **U**na autem die veniens ad abbatem proiecit se ad pedes eius dicens. **O**ra pro me pater. non possum ferre dolorem de filia mea. sed magis ac magis renouatur ac crescit vulnus de die in diem: et tribulatur anima mea. **V**idens autem eum senex nimium afflictum dicit ei. **U**is colloquium habere cum vno fratre spirituali qui venit de palacio **T**heodosij. ignorans quod ipsa esset **E**ustrosina filia eius. **P**aphuncius dixit. **E**olo. **E**t vocauit abbas **A**gapitum. **D**ixitque ei. **T**olle **P**aphuncium et introduce eum in cellam **S**maragdi. **E**t introduxit eum in cellam eius. et nihil ei antea innotescens. **C**um autem subito vidisset patrem suum: et cognoscens eum: tota lacrimis repleta est. **P**aphuncius autem sperabat compunctum esse fratrem illum. non enim cognouit eam quia species vultus eius emarcuit pre nimia abstinentia vigilijs et lacrimis. **E**nculata autem operuit faciem suam: ne aliquo modo agnosceret eam. **F**acta autem oratione sederunt. **C**epit autem ei loqui de futu-

Folium

ra regni beatitudine et gloria sempiterna. q̄ modo p̄ elemosinam et castam vitā : bonā q̄ conuersatōem . et per humilitatē ⁊ charitatē ad ea quis posset p̄tingere. **E**t de con- tempu seculi nec plus diligendū esse filiū q̄ deum . nec patrem sup̄ eum qui habet potestātē . apostolicā quoq̄ scripturā interpre- tans . quomodo tribulatio patientiā opat̄ . patientiā autē . p̄bationem. **Q**uidēs autē patrem suū in graui merore depressum : cō- patiebatur ei. **S**ed timens ne agnosceret̄ : ⁊ impedimentū ei faceret . volens autē eum consolari dixit ei. **C**rede mihi quia nō de- spicit te deus . et si in perditōnem isset filia tua : manifestaret eam tibi deus . vt nec illa a dyabolo retenta inferret tibi et sibi lu- ctum p̄petuum. **S**ed crede in deum : quia bonū consiliū elegit sicut dixi s̄m vocē euā- gelij qua dicitur. **Q**ui diligit patrē aut ma- trē super me non est me dignus. **E**t si quis non abrenūciauerit omnibz que possidz nō potest meus esse discipul⁹ . **N**otens est de- us et in hoc seculo manifestare eā tibi. **S**i- ne etiam sine . quid temetip̄m contristādo perdis. **A**ge gratias deo nihil desperās . nā et Agapitus magister meus multoties ni- mis tristis dicebat mihi. **Q**uia venit qui- dam homo nomine Paphuncius operibus bonis intentus . qui filiā suam tanq̄ mor- tuam luget . nesciens quid ei accederit . ⁊ ni- mia lamentatōe affligitur . et maxime quia vnica erat illi. **E**t euz lacrimis piecit se ad pedes abbat̄is : ut p̄ eius oratōnes et omni- um fratrum posset inuenire eam . **E**t cōpa- tiens dicebat mihi. **Q**uomodo et omnes fratres . ita et tu roga pro ea deum . **E**t ego quasi indignus et conscius malozū sepius deprecabar dominū vt dignetur tibi lusse- rentiā tribuere et longanimitatē . et quō ex- pedit adimpleat tā de te q̄ de filia tua. **P**ro hoc et frequenter videre te volui et colloq̄ tecum . vbi aliquam consolatiōnem per me humilē forsitan inuenires. **U**t autem nō co- gnosceretur p̄ multa colloquia dixit ad pa- phunciu. **G**lāde domine mi. **E**t dum rece- dere vellet paphuncius anima illius cōpa- tiebatur illi. **F**acies autē eius pallebat ⁊ re- plebatur lacrimis . p̄ nimio autē ieiunio et

diutina inedia sanguinē Eufrosina vome- bat. **M**ultum enim cōfortatus paphunci⁹ in ammonitiōne eius : discessit ab ea . et ve- niens ad abbatē dixit. **E**dificata est anima mea ab isto fratre . et ita sum letus effectus in gratia dei et consolatiōe eius . tanq̄ si in- uenisset filiam meā. **C**ōmendansq̄ se ora- tionibz abbat̄is et omnium fratrum : reuer- sus est in domū suam magnificans deum.

I Completis autē Smaragdus in- tra cellam suam triginta et octo annis in- cidit infirmitatē : qua et mortuus est. **Q**ua- dam vero die s̄m consuetudinē venit Pa- phuncius ad visitandū monasteriū. **E**t p̄ oratōnem et salutatiōnem fratrum dixit seni. **S**i iubes pater p̄mitte me Smaragdum videre . quia valde desiderat eum aia mea. **C**locatoq̄ agapito precepit ei de paphun- cio ad visitandū Smaragdū. **I**ntroies au- tem Paphuncius vbi eger iacebat cepit deosculari eū cū lacrimis dicens. **D**eu me vbi iunt promissiōes tue . vbi verba dulcia quibus mihi filiam meā videndā oculis meis p̄mittebas. **E**cce non solū illam non videbo . sed et tu p̄ quem cōsolatiōnem non modicam habebā relinques nos. **D**eu me quisnam consolabitur senectutē meā. **A**d quē ibo. **Q**uis mihi erit adiutor. **D**uplex malum modo lugeo. **T**riginta et octo āni sunt q̄ pdidi filiam meam . nihil mihi actū est q̄ die noctuq̄ orabam pro ea. **E**t simil- illius detinet me incompatibilis dolor . quid sperem ā modo . vbi cōsolatiōem meam inue- nio. **J**am descendo lugens in infernū. **E**li- dens autem Smaragd⁹ eū redemēter plo- rantē et nullam cōsolatiōnem recipientem : ait ad eū. **Q**uid turbaris et teip̄m interfi- cis. **N**unquid inualida est manus domi- ni . aut deo quicq̄ est difficile. **J**am pone fi- nem tristitie tue . ⁊ recordare quō patriar- che iacob manifestauerit de⁹ ioseph quē q̄si mortuū lugebat. **S**z obsecro te ne p̄ tres di- es me deseras neq̄ dereliquis. **H**esitās autē paphunci⁹ inera semetip̄z dixit **F**orsitā de⁹ euclauit ei aliqd de me. **T**ercia autē die dixit ad Smaragdū. **E**xpectaui sic rogasti me domine meus frater . et non discessi alicu- bi per tres continuos dies. **C**ognoscens

autem **S**maragdus qui et **E**ustrosina. quis instabat dies dormitionis eius. vocavit paphuncium et dixit ad eum. Quia deus omnipotens bene disposuit miseriam meam: et adimplevit desiderium meum. meque usque in finem viriliter certando produxit. non mea virtute: sed eius adiutorio: qui me custodivit ab insidijs inimici. pacto cursu superest mihi corona iusticie. nolo te sollicitum relinquere. pro filia tua **E**ustrosina. Ego sum illa misera: et tu es pater meus **P**aphuncius. Ecce iam vidisti me et satis est factum tibi. **S**ed nemo hoc sciat. et non permittas ab alio corpore meum nudari et lauari. sed per te ipsum id facias. Et quia promisi abbati habere me possessiones multas. et si potuissem sustinere et perdurare in loco isto adducere eas huc. imple ergo pater quod promisi. Et scito quod venerabilis est locus iste: et ora pro me. Et hec dicens tradidit spiritum. **D**um audisset **P**aphuncius pater eius talia verba. et vidisset quod obdormiuit commota sunt omnia viscera eius. ceciditque in terram et factus est velut mortuus. **A**ccurreres autem **A**gapitus: vidit quia defunctus esset **S**maragdus. et **P**aphuncium iacentem in terra semivivum. iactavit aquam in faciem eius: et levavit eum dicens. Quid habes domine **P**aphuncii. **A**it autem **P**aphuncius. Dimitte me ut hic moriar. vidi enim mirabilia hodie. **S**urgens autem irrui in faciem eius: multitudinem lacrum effundens. clamavitque dicens. **H**ec me dulcissima filia. quare antea non manifestasti mihi ut et ego morerer tecum spontanea voluntate. **T**u mihi quod latuisti. quomodo pertransisti insidias aduersariorum et nequicial spirituales vite huius. et introisti vitam eternam. **H**ec **A**gapitus audiens et agnoscens tam admirabile causam stupefactus est. et currens nunciavit omnia abbati. **C**leniens autem abbas cecidit super eam. et euilans dicebat. **E**ustrosina sponsa christi et filia sanctorum ne obliuiscaris seruorum tuorum et huius monasterij. sed ora pro nobis ad dominum nostrum Iesum christum ut faciat viriliter certando venire ad portum salutis. et portum secum habere et cum omnibus sanctis suis. **E**t iussit abbas ut congregarentur omnes fratres: et cum

honore debito sanctum corpus illius sepultum re daretur. **D**um autem congregati adessent: et vidissent tam stupendum miraculum glorificabant deum. qui etiam in femineo sexu et fragili tanta mirabilia operatur. **Q**uidam autem frater unum habens oculum osculatus est vultum eius cum lacrimis. statimque ut eam tetigit: oculus eius ei restitutus est. **E**t videntes omnes fratres qui aderant benedixerunt deum gratias agentes ei. cuius sunt omnia bona que sunt. **S**ultumque confortati et edificati sepelierunt eam cum maxima deuotione in sepulchro patris. **P**ater vero eius omnia que habuit in ecclesias et monasteria offerens. conuersatus est in eodem monasterio. et plurimam partem substantie sue ibidem offerens in eodem stratu dormiens: et in eadem cella demoratus est in qua et filia sua **e**ustrosina. **C**ixit autem **P**aphuncius pater sancte **E**ustrosine in sancto **A**ppolito annos decem et migravit ad dominum. et iuxta filiam suam sepultus est. glorificante deum abbate: cum omni congregatione sua. **D**ies autem migrationis eorum ad dominum celebratur in eodem monasterio usque in presentem diem. glorificantes deum patrem et filium cum sancto spiritu **A**men.

*Explicit vita sancte
Eustrosine virginis.*

Incipit vita sancti Frontonis abbatis

IK

Quonia sepe desideratis audire que sancta sunt. et ego placide disposui operari. iam non in pellibus carparum. neque eandem pilis. sed auro et argento gemmisque preciosis decreui construere templum dei. ut et nos tanquam lapides vivi edificemur in domum spiritalem. ex operibus meliorum proficientes in christo Iesu domino nostro. quid nunc apud nyctiam gestum sit referam. et non preteribo veritatem villo modo. quonia satis edificat monachos presens opusculum. **C**uius **F**rontonius verus dei seruus studio dei timoris de die in diem proficiens publicam communemque vitam abhorrens viam desiderans solitudinis conuocatis ad